

Af Forhandlingerne i det andet høje Ting den 18. forrige Maaned har jeg set, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder paa et Spørgsmaal af den tidligere Minister for offentlige Arbejder om, hvorvidt den nuværende Minister mente, at man indenfor Rammerne af de nuværende Maksimalkakster kunde naa til en Forrentning af Statsbanerne, svarede, at han selvfølgelig ikke kunde garantere for, at Banerne, hvis disse Takstnedsættelser gennemføres, kom til at forrente sig. Jeg maa sige, det tænkte jeg mig nu heller ikke skulde lykkes, men det er jo ikke egentlig opmuntrende, thi naar den højtærede Minister ikke saaledes kan sige, at han forventer, at Formaalet med Lovforslagene naas, vil Resultatet af de foreliggende Lovforslag indskrænke sig til nogle Ændringer, der vel kan være betimelige som lettende Administrationen, men ikke reformerer den saaledes, at den tilsigtede passende Forrentning af Statsbanerne indenfor de nuværende Takstrammer bliver naaet. Det bliver derfor at tilstræbe, at Initiativet sættes ind paa andre Steder, og Jernbaneraadet har jo i saa Henseende bl. a. henvist til, hvad det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) antydede før, at der maatte sættes ind paa en hurtigere Fremføring af Gods, navnlig af Stykgods. Men ogsaa en hurtigere Fremføring af Jernbanetogene vilde antagelig hjælpe til en stærkere Benyttelse af Banerne. Med den korte Arbejdstid, vi nu har, bliver det en Nødvendighed, at man fremskynder alt mere og mere. Det paakræves, og Banerne maa følge Tidens Krav i saa Henseende, de maa stræbe efter at betjene deres Kunder bedst muligt ved de Arrangementer, de træffer, baade i det mindre og det større.

Nu skal jeg ikke her ved denne første Behandling dukke ned i Smaating og Enkeltheder, men da man ikke i dette Ting som i det andet Ting ved Finanslovbehandlingen har Adgang til at omtale forskellige Forhold, vil jeg dog benytte Lejligheden, da vi nu taler om Jernbanesager, til at berøre noget, der er sket i den allersidste Tid, og hvorved jeg mener, at Banerne ikke har varetaget deres Kunders, Publikums, Tarv. Det gælder den nye Ordning af Garderobeforholdene paa Østbanegaarden her i København. Indtil Slutningen af det gamle Aar var Garderoberne inde i Banegaardens Haller. Nu er de flyttet ind i en Basarbygning udenfor, et Stykke væk fra Stationsbygningen. Der skal de rejsende gaa hen og gaa nedad en Sten- eller Betontrappe med et Gelænder

af Jern. Trappen er ikke overdækket. Gaar man saa nedad den, træffer man til højre Garderoberrummene. Naar der nu er Snefog, naar det er sølet, glat og iset, vil jeg nok sige, at det er lidet hensynsfuldt overfor de rejsende, navnlig ældre Damer, der skal ned til Garderoben og maaske bærer mange Pakker, eller overfor dem, der skal hente Cykler op under saadanne Forhold. Jeg er ganske sikker paa, at hvis det var en privat Virksomhed, vovede man ikke at byde sine Kunder en saadan Behandling. Saa vilde man have sørget for, at Garderoberne var i Nærheden af det Sted, hvorfra Afrejsen skal foregaa. Jeg peger kun paa dette enkelte lille Tilfælde for at sige, at de, der har Interesse for Statsbanerne, maa gøre opmærksom paa den Slags Ting, at slikt ikke gentages. Det er man ikke tjent med, naar man ønsker, at Statsbanedriften skal være tilfredsstillende.

Ingen kan mere end jeg ønske det private Initiativ Bevægelsesfrihed; jeg er ingen Modstander af de nye, hurtige Befordringsmidler, enten de saa gaar paa Jorden eller i Luften, og jeg tror ikke, at Staten i Kraft af sin Monopolstilling skal gøre Forsøg paa at hemme disse nye Befordringsmidlers Udvikling, men naar vi nu een Gang har faaet Staten engageret med flere Hundrede Millioner Kroner i Statsbanerne, maa disse ogsaa arbejde saaledes, at de bliver berettigede til at opretholdes som Befordrere af Personer og Varer over lange Strækninger. Det er over Hovedlinierne, Statsbanerne skal udføre deres Mission; fra dem kan saa Privatbanerne eller ogsaa Automobilerne føre det befordrede ud til Siderne. Men for at Statsbanerne kan opfylde dette Krav, er det nødvendigt, at Ekspeditionerne bliver hurtigere, end de hidtil har været. Farten er vistnok endnu mange Steder ikke meget anderledes, end den var for en Menneskealder siden. Maa jeg i denne Forbindelse gøre den Bemærkning, at naar Statsbanerne tilstræber at befordre Folk saa hurtigt som muligt gennem de forskellige Landsdele, er det maaske tvivlsomt, hvorvidt de naar dette Maal ved gennem de saakaldte Hurtigtogsbilletter at lægge en ekstra Byrde paa dem, der skal befordres hurtigt gennem Landsdelene. Jeg ved godt, at disse Hurtigtogsbilletter indbringer Statsbanerne vistnok halvtredie Million Kroner om Aaret. Men i Forhold til det store Beløb, som Personbefordringen i det hele indbringer, er det dog maaske tvivlsomt, om det ikke kunde betale sig at